

Sygn. akt II Ca 405/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.) SSO Dariusz Mizera
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa J. K.

przeciwko B. K.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

oraz z powództwa małoletniej W. K. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. K.

przeciwko J. K.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji J. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 8 kwietnia 2013 roku, sygn. akt III RC 345/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji, w ten sposób, że zasądzone od J. K. na rzecz B. K., wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 20 grudnia 2004 roku w sprawie I C 1280/03, alimenty w kwocie po 1400,00 złotych miesięcznie obniża do kwoty po 1000,00 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 27 czerwca 2013 roku, a w pozostałej części apelację oddala;

2. znosi między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 405/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 08 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Bełchatowie po rozpoznaniu sprawy z powództwa J. K. przeciwko B. K.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oraz z powództwa W. K. przeciwko J. K. o podwyższenie alimentów

1. oddalił powództwo zobowiązanego J. K.;
2. podwyższył alimenty od zobowiązanego J. K. na rzecz małoletniej uprawnionej W. K. z kwoty po 1000,00 złotych miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 grudnia 2004 roku w sprawie IC 1280/03 do kwoty po 1500,00 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 03 stycznia 2013 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z kwot, z pozostawieniem bez zmian pozostałych dotychczasowych warunków płatności;
3. zasądził od J. K. na rzecz B. K. kwotę 3600,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
4. nakazał pobrać od J. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300,00 złotych tytułem opłaty oraz 6,00 złotych za klauzulę wykonalności;
5. nadał wyrokowi w punkcie drugim rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przedstawione poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 20.12.2004 r. wydanym w sprawie IC 1280/03 rozwiązano przez rozwód związek małżeński J. K.

i B. K. z winy J. K.. W orzeczeniu tym zasądzono alimenty od J. K. na rzecz małoletniego Ł. K. w kwocie po 1400 zł miesięcznie, na rzecz małoletniej W. K. w kwocie po 1000 zł miesięcznie. Ponadto J. K. został zobowiązany do ponoszenia całości kosztów utrzymania małoletniego syna M. K. oraz do lożenia na rzecz B. K. alimentów w wysokości po 1400 zł miesięcznie.

Powód J. K. ma 51 lat. Jest współwłaścicielem firmy (...)sp. j., w której posiada 45% udziałów. Z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 5322 zł netto miesięcznie. W 2005 roku spółka prowadziła pięć sklepów. Obecnie posiada trzy sklepy.

W szczytowym okresie działalności tj. w 2008 r. spółka prowadziła osiem sklepów.

W majątku (...)sp. j. posiada 2 samochody osobowe marki (...)rocznik (...) o wartości około 120 000 zł., które użytkowane są przez powoda i jego brata.

W 2007 roku byli małżonkowie K. przeprowadzili podział majątku dorobkowego, w wyniku którego B. K. otrzymała dom jednorodzinny przy ulicy (...) oraz spłatę pieniężną w kwocie ok. 73 000 zł. Na tę spłatę w 2007 r.

Powód zaciągnął kredyt w banku (...)na kwotę 76 000 zł. Aktualnie do spłaty pozostało około 6500 zł. Miesięczna rata wynosi 1588 zł. W wyniku podziału majątku J. K. uzyskała udziały w spółce (...) oraz działkę rekreacyjną nad jeziorem zabudowaną domkiem drewnianym letniskowym.

W 2011 r. powód otrzymał od rodziców w drodze darowizny działkę budowlaną.

W październiku tego samego roku rozpoczął budowę domu. W związku z budową w lipcu 2012 r. J. K. zaciągnął kredyt w Banku Spółdzielczym na kwotę ok. 190 000 zł. Miesięczna spłata wynosi ok. 2020 zł. W chwili obecnej parter domu o powierzchni około 100 m² jest wykończony w stopniu umożliwiającym zamieszkanie. Piętro nie zostało wykończone. Powód mieszka w tym domu ze swoją partnerką A. Ł. oraz jej 7- letnim synem. Miesięczny koszt utrzymania domu wynosi około 1000 zł miesięcznie.

J. K. od około 8 lat leczy się w związku ze zbyt wysokim poziomem cholesterolu. Ponadto 1,5 roku temu zdiagnozowano u niego dnę moczanową. Leczenie odbywa się w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. Jego miesięczne koszty wynoszą ok. 100 zł.

Syn stron M. K. ma obecnie 25 lat. Od 7 lat zatrudniony jest w firmie powoda w ramach umowy zlecenie. M. K. zajmuje się konserwacją i naprawą sprzętu komputerowego, kas fiskalnych, sieci informatycznej. Z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w kwocie ok. 2500 zł brutto miesięcznie. M. K. jest również współnikiem hurtowni warzyw.

J. K. co miesiąc płaci rachunki za rozmowy telefoniczne córki W. -60 zł oraz syna Ł. -120 zł. Ł. K. ma 22 lata. Studiuje w Ł. w trybie dziennym ekonomię. Ojciec łoży na jego rzecz alimenty oraz partycypuje w kosztach utrzymania jego samochodu. W 2010 r. powód razem z dziećmi wyjechał na weekend majowy do hotelu (...) w W.. W czasie wakacji przebywał z dziećmi w K.. Powód opłaca polisę A.(...) na rzecz małoletniej W.. Składka z tego tytułu wynosi 173 zł.

Pozwana B. K. ma 50 lat. Z wykształcenia jest ekonomistą. W 2004 r. zatrudniona była w biurze rachunkowym w ramach umowy o pracę w wymiarze 1/4 etatu z miesięcznym wynagrodzeniem ok. 200 zł miesięcznie. W 2006 r. podjęła pracę w Szkole Podstawowej nr (...) w charakterze specjalisty ds. ekonomicznych. W 2009 r. powierzono jej stanowisko księgowej w tej szkole. Od czerwca 2012 r. zatrudniona jest w Urzędzie Miasta (...) na stanowisku inspektora ds. budżetu, ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości ok. 2470 zł netto. Poza pensją nie ma innych dochodów.

B. K. jest właścicielką domu jednorodzinnego i samochodu osobowego marki (...). Innego ma 8 [tku nie posiada. Pozwana zadłużona jest w banku (...) z tytułu kredytu zaciągniętego na wykonanie przyłącza wężła ciepłego przy domu. Do spłaty pozostało 3600 zł. Miesięczna rata wynosi około 300 zł. Ponadto zakupiła komputer na kredyt, miesięczna spłata wynosi 125 zł. B. K. posiada również zadłużenie w koncie osobistym w kwocie ok. 1000 zł.

Pozwana kontynuuje prywatne leczenie ginekologiczne. Ponadto od grudnia 2011 r. pozostaje pod opieką onkologa. Od kwietnia 2012 r. leczy się również laryngologicznie w związku ze zdiagnozowaną torbielą w zatoce szczękowej. Leczenie to odbywa się prywatnie. B. K. w maju 2012 r. podjęła również prywatne leczenie okulistyczne. Średnio miesięcznie koszty jej leczenia wynoszą ok. 250 zł.

Pozwana razem z dwójką dzieci mieszka w domu, którego łączne miesięczne koszty utrzymania wynoszą ok. 1450 zł. B. K. podała, że obecnie nie stać jej na utrzymanie domu, dlatego postanowiła go sprzedać.

Swoje miesięczne usprawiedliwione potrzeby pozwana szacuje na kwotę 3600 zł.

B. K. partycypuje w kosztach utrzymania syna Ł., przekazując mu w gotówce kwotę 1600 zł miesięcznie, 1400 zł pochodzi z alimentów. Ponadto zakupuje mu odzież, pokrywa koszty leczenia stomatologicznego, okulistycznego, dermatologicznego.

Powódka W. K. ma 15 lat. jest uczennicą klasy II Gimnazjum nr (...) w B.. Obecnie nie uczęszcza na dodatkowe zajęcia pozalekcyjne. Na wydatki szkolne matka powódki przeznacza kwotę ok. 220 zł miesięcznie.

Małoletnia leczona jest prywatnie u dermatologa. Koszt tego leczenia to kwota ok. 320 zł rocznie. Ponadto powódka leczy się laryngologicznie, na co wydatki stanowią kwotę ok. 160 zł. W. K. pozostaje również pod opieką stomatologa.

Matka małoletniej jej usprawiedliwione potrzeby szacuje na kwotę ok. 2100 zł miesięcznie.

W. K. od ok. 1,5 roku nie ma kontaktu z ojcem.

Sąd Rejonowy zważył, iż powództwo J. K. nie jest zasadne. Natomiast roszczenie małoletniej W. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 kro każda ze stron może domagać się zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie możliwości

majątkowych, zarobkowych zobowiązanego lub też usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do świadczenia alimentacyjnego.

W przedmiotowej sprawie nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która skutkować winna ustaleniem wygaśnięcia, bądź obniżeniem obowiązku alimentacyjnego na rzecz pozwanej B. K.. Nie uległy bowiem istotnemu zmniejszeniu usprawiedliwione potrzeby uprawnionej. Podkreślić również należy, że pomimo faktu, iż B. K. uzyskuje własne stałe miesięczne dochody nadal spełniona jest przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego rozkładu pożycia przewidziana w art. 60 § 2 kro.

Z poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń wynika, że w czasie małżeństwa źródło utrzymania powódki stanowiły wysokie dochody osiągane przez powoda z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Na skutek rozpadu pożycia małżeńskiego B. K. została pozbawiona tego stałego miesięcznego źródła utrzymania. Mimo podjęcia pracy zawodowej i uzyskiwania dochodów zgodnych z jej możliwościami zarobkowymi powódka żyje na znacznie niższej stopie życiowej niż ta, na której funkcjonowałaby gdyby pozostawała w związku małżeńskim. Zauważyć również trzeba, że pogorszeniu uległ stan zdrowia pozwanej, u której dodatkowo zdiagnozowano torbiel w zatoce szczękowej oraz problemy okulistyczne.

Wskazać należy, że możliwości zarobkowe J. K. pozwalają mu na dalsze alimentowanie byłej żony. Powód nadal osiąga stałe miesięczne dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Podkreślić należy, że twierdzeniom J. K. o jego trudnej sytuacji finansowej przeczy fakt ponoszonych przez niego znacznych wydatków m in. związanych z budową domu. Co więcej okoliczność zakupu 2 samochodów osobowych o znacznej wartości przez spółkę powoda wskazuje na to, iż firma nie znajduje się w złej kondycji finansowej.

Zauważyć również trzeba, że na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu zadłużenia bankowe obciążające powoda. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu różnorodnych wydatków i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 r. III CRN 236/76; LEX nr 7875). W ocenie Sądu za nieracjonalną należało uznać decyzję J. K. o zaspokojeniu jego potrzeb mieszkaniowych poprzez budowę domu

i zaciągnięcie na ten cel kilkusettyśięcznego kredytu w sytuacji, gdy w obecnych warunkach społeczno - ekonomicznych istnieje możliwość zaspokojenia tych potrzeb w mniej kosztowny sposób m in. poprzez najem domu lub mieszkania. Skoro powód nie posiadał wystarczających środków finansowych na rozpoczęcie budowy domu winien on, w miarę istniejących możliwości, poczynić oszczędności w celu zgromadzenia niezbędnej kwoty na pokrycie przewidywanych kosztów tego przedsięwzięcia.

Ustalone w dotychczasowej wysokości świadczenie alimentacyjne jest adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb pozwanej. Leży ponadto w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Co do roszczenia małoletniej W. K. wskazać trzeba, że nastąpiła taka zmiana stosunków, która skutkować winna zmianą zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Spośród okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy decydujący wpływ na tę zmianę miał wzrost kosztów utrzymania małoletniej powódki wobec jej dorastania. Ponadto W. K. rozpoczęła naukę w gimnazjum co istotnie zwiększyło koszty jej edukacji. Dodatkowo powódka rozpoczęła leczenie laryngologiczne i dermatologiczne, w związku z czym wzrostowi uległy wydatki związane z opieką zdrowotną.

Należy zaznaczyć, iż przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko te elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji. Chodzi bowiem o stworzenie uprawnionemu właściwych warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, zainteresowaniom, umożliwiającym przy tym prawidłowy rozwój fizyczny

i duchowy dziecka. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego są usprawiedliwione uwzględnia się możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego (art. 135 kro).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd określił miesięczne usprawiedliwione potrzeby W. K. na kwotę po ok. 2100 zł. Skalkulowane jak wyżej potrzeby małoletniej obejmują m in. wydatki na żywność (ok. 400 zł), odzież i obuwie (ok. 250 zł), środki czystości i art. chemiczne (ok. 250 zł), przypadający na nią udział w kosztach utrzymania domu (ok. 500 zł), wydatki związane ze szkołą i nauką (ok. 220 zł), leczeniem (ok. 150 zł), wypoczynkiem (ok. 300 zł).

Przy ustalaniu zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki sąd wziął Inkże pod uwagę, iż ma ona prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyje ona z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyje oddzielnie. Zatem zobowiązany (uzyskujący bardzo wysokie dochody) winien zapewnić córce warunki materialne odpowiadające tym, w których sam żyje.

Wyznacznikiem możliwości zarobkowych J. K. są uzyskiwane przez niego dochody uzyskiwane z tytułu prowadzenia spółki (...). Dodatkowo jego możliwości zarobkowe uległy zmianom z uwagi na to, że nie ciąży już na nim obowiązek alimentacyjny wobec syna M..

Podkreślić należy, iż J. K. swój obowiązek alimentacyjny wobec córki realizuje głównie poprzez świadczenia finansowe.

Ustalone w nowej wysokości świadczenie alimentacyjnie jest adekwatne do stwierdzonej zmiany stosunków i leży w granicach możliwości zarobkowych zobowiązanego.

W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby małoletniej W. zaspakajać winna jej matka, na której także ciąży obowiązek alimentacyjny. Przedstawicielka ustawowa choć uzyskuje stale miesięczne dochody znacznie mniejsze niż ojciec dziecka,łożyć będzie na utrzymanie córki ok. 600 zł. miesięcznie.

Z tych wszystkich względów i na podstawie w/w przepisu orzeczono jak w punktach 1-2 sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów sądowych rozstrzygnięto w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego zasądzono na podstawie art. 98 kpc uwzględniając § 6 i 7 Rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(Dz.U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 333§1 pkt 1 kpc orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik J. K. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 233 § 1 kpc poprzez:

a) wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego niewynikających, tj:

-wniosku o utrzymaniu przez powoda możliwości zarobkowych pozwalających mu na dalsze alimentowanie pozwanej B. K., wbrew temu, co wynika z przedłożonych dokumentów powoda o jego dochodach oraz dokumentów o dochodach B. K. oraz

-wniosku o uzyskiwaniu przez J. K. bardzo wysokich dochodów w sytuacji, gdy dochody te są znacznie niższe niż w 2004 r. kiedy to zostały zasądzone alimenty na B. K. oraz na W. K.

b) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez przyjęcie, że:

- nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca żądanie zmiany orzeczenia alimentacyjnego, stosownie do treści art. 138 kro, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem powództwa J. K. oraz uwzględnieniem roszczenia małoletniej W. K.,

- nadal spełniona jest przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego rozkładu pożycia przewidziana w art. 60 § 2 kro, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia powództwa J. K.,

c) przez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem istotnej jego części tj. przesłuchania J. K. co do jego zadłużenia w kwocie 78500,00 zł (słownie: siedemdziesiąt osiem tysięcy pięćset) w spółce (...) sp.j.

2. naruszenie prawa materialnego w postaci:

a) art. 60 § 2 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, mimo że zebrane dowody nie dały podstaw do przyjęcia, że spełniona jest przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego,

b) art. 135 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że możliwości zarobkowe J. K. uzasadniają podwyższenie alimentów na rzecz W. K.,

c) art. 138 kro poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie zaistnienia zmiany stosunków uzasadniającej żądanie zmiany orzeczenia alimentacyjnego, co w konsekwencji skutkowało oddaleniem powództwa J. K. i uwzględnieniem powództwa małoletniej W. K..

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez uwzględnienie powództwa J. K. w całości oraz oddalenie powództwa W. K. w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja odnosi skutek w części, w jakiej dotyczy rozstrzygnięcia o oddaleniu w całości powództwa J. K. o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej B. K..

Z prawidłowych ustaleń Sądu wynika, że w dacie orzekania w sprawie o rozwód (I C 1280/03) możliwości płatnicze zobowiązanego kształtowały się na poziomie około 10.000 złotych miesięcznie. Jednocześnie bezspornym jest, że uprawniona uzyskiwała symboliczne wynagrodzenie w wysokości około 200 złotych miesięcznie. Faktycznie zatem prawie w całości była na utrzymaniu męża. Trafnie podniósł autor apelacji, iż po ustaniu małżeństwa sytuacja majątkowa po stronie byłej żony uległa znaczącej zmianie. Aktualnie pozostaje w stosunku zatrudnienia pobierając wynagrodzenie w kwocie około 2.470 złotych miesięcznie. Powyższa okoliczność była dostrzegana przez Sąd Rejonowy. Wnioski jednak wysnute na tej podstawie nie są trafne. Wzrost dochodu uprawnionej jest znaczny i winien być uwzględniony przy ocenie należnych jej obecnie świadczeń alimentacyjnych.

Obowiązek alimentacyjny określany w art. 60 § 2 kro jest kontynuacją tego obowiązku jaki istniał w trakcie trwania związku małżeńskiego. Jego zakres winien jednak uwzględniać fakt, iż strony obecnie są po rozwodzie. Trudno zatem przyjąć, iż w omawianej sytuacji wysokość świadczeń alimentacyjnych winna uwzględniać w całej rozciągłości zasadę równej stopy życiowej.

Odpowiednią sumą pieniężną są w realiach rozpoznawanej sprawy alimenty na rzecz pozwanej w wysokości 1000 złotych miesięcznie. Uwzględniając pobierane przez nią wynagrodzenie za pracę w jej dyspozycji pozostanie kwota około 3470 złotych miesięcznie, która wystarczyć ma na bieżące koszty utrzymania.

Z tych przyczyn należało zmienić zaskarżony wyrok obniżając świadczenia alimentacyjne do kwoty po 1000 złotych miesięcznie (art. 386 § 1 k.p.c.).

Apelacja w pozostałej części jest nieuzasadniona.

Brak jest podstaw do korekty alimentów z powołaniem się na aktualne dochody, jakie skarżący uzyskuje (nieco ponad 5000 złotych miesięcznie). Powyższa argumentacja pozostaje w sprzeczności z obowiązującą zasadą, wedle której o wysokości świadczeń alimentacyjnych decydują m. in. możliwości płatnicze zobowiązanego. Ma rację skarżący, iż aktualnie te możliwości są mniejsze niż w dacie rozstrzygnięcia w sprawie o rozwód. Powszechnie znana, obecna sytuacja gospodarcza w kraju, w tym także na rynku handlu uległa pogorszeniu. Jest to wynikiem zarówno pogorszenia się wskaźników gospodarczych, jak też zwiększenia liczby podmiotów w handlu detalicznym. Niewątpliwym jest, że zakres działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda uległ zmniejszeniu, co musi skutkować przyjęciem, że jego możliwości zarobkowe uległy ograniczeniu. Należy uznać, iż obecnie kształtują się one na poziomie około 8000 złotych miesięcznie (zmniejszenie o około 20%).

Powyższe prowadzi do wniosku, że w tej wysokości i przy dołożeniu należytych starań- autor apelacji może realnie uzyskiwać dochody.

Orzeczona wysokość alimentów uwzględnia tę okoliczność. Łączne obciążenie alimentacyjne powoda wynosi 3900 złotych. Pozostała kwota to 4100 złotych miesięcznie. Pozwala to na zaspokojenie bieżących jego potrzeb utrzymania. Skarżący powinien dołożyć starań, ażeby zwiększyć efektywność działalności, którą prowadzi. Nieracjonalnym jest wynajem dwóch drogich samochodów, nawet jeżeli pełnią one ważną rolę jako środek transportu w prowadzonej działalności. Te same cele spełnić mogą pojazdy o zbliżonych parametrach technicznych, ale są znacząco tańsze.

Mając powyższe na uwadze apelację w pozostałej części należało oddalić (art. 385 k.p.c.).

Nie jest również zasadna apelacja dotycząca rozstrzygnięcia o podwyższeniu alimentów na rzecz małoletniej W..

Tak samo jak w przypadku B. K. alimenty na rzecz córki zostały ostatnio orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb., z dnia 20 grudnia 2004 roku. Od tej daty upłynął okres ponad 8 lat. Uprawnione dziecko jest w wieku 15 lat

i uczęszcza do gimnazjum. Jest niekwestyjnym, że jej usprawiedliwione potrzeby uległy znaczącemu wzrostowi. Jej koszty utrzymania obejmują także wydatki związane z leczeniem. Uwzględniając wiek dziecka i obecny poziom wykształcenia, wzrost świadczeń alimentacyjnych na jej rzecz, po 8 latach, o 50 % nie jest znaczny. Średnio roczne zwiększenie alimentów to wzrost o około 5,8%. Stanowi to skalę podwyżki niewiele ponad poziom inflacji, jaka miała miejsce w w/w okresie. Powyższe powoduje, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o podwyższeniu alimentów stanowi urealnienie wartości nabywczej świadczeń, która uległa deprecjacji wskutek inflacji. Z tej przyczyny nietrafne są zarzuty, że nie nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 krio, która by uzasadniała korektę uprzednio orzeczonych alimentów.

Całkowicie niezrozumiałym jest zarzut obrazy zaskarżonym wyrokiem art. 135 krio. Niniejsza sprawa nie jest sprawą o alimenty, lecz o ich podwyższenie. Powyższe oznacza, że przedmiotem badania jest, czy po dacie, w której ostatnio zostały zasądzone alimenty nastąpiła istotna zmiana po stronie uprawnionej lub zobowiązanego. Kognicją Sadu nie jest objęcie zagadnienia, czy świadczenia orzeczone wyrokiem Sadu z 20 grudnia 2004 roku są w prawidłowej wysokości. Prowadziłoby to do nieuprawnionej weryfikacji tego wyroku, który jest prawomocny i wiąże inne Sady (por. art. 365 k.p.c. i art. 366 k.p.c.). Jak natomiast wykazano wyżej hipoteza objęta dyspozycją art. 138 krio została spełniona. Nie jest zasadny zarzut, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie upoważniał do przyjęcia, że małoletnia nie udowodniła żądania o podwyższenie alimentów.

Całkowicie są chybione zarzuty, że nie zostały uwzględnione zadłużenia bankowe zobowiązanego. Stanowisko Sądu Rejonowego jest prawidłowe i nawiązuje do wypracowanego w tej mierze poglądu judykatury. Skarżący zaciągając tego rodzaju zobowiązania uzyskał określone przysporzenie majątkowe, którego skutkiem jest konieczność spłaty zadłużenia.

Jak podniesiono wyżej podstaw do oddalenia powództwa o podwyższenie alimentów skarżący nie może upatrywać w niższych niż dotychczas uzyskiwanych dochodach. Obniżenie jego możliwości zarobkowych jest niewątpliwe, ale jego skala jest w takiej wysokości jak wskazano wyżej.

Mając zatem na względzie przedstawione ustalenia, rozważania i powoływane w nich przepisy na podstawie art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą rozstrzygnięto na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę w nim wyrażoną- stosunkowego rozdzielania kosztów z uwagi na fakt, iż apelacja powoda odniosła skutek jedynie w części.